

A 60 ÉVES CHAPLIN ÉS AZ IDEI BÉKE NOBEL-DÍJ

Charlie Chaplin a világhírű amerikai filmszínész április 16-án töltötte be hatvanadik életévét. Ebből az alkalmából a haladó francia filmkritikusok újra mozgalmat indítottak, hogy az idej béke Nobel-díjat a nagy filmművészek juttassák. Ezt a kérdést még 1926-ban napirendre tűzte Lucien Val francia kritikus. A múlt év augusztusában a francia filmkritikusok sugalmazásának egy nyílt levél adott hangot, amely kihangsúlyozta, hogy Chaplin munkássága, jobban, mint bármi más, a béke ügyét szolgálja.

A »Le lettres francaises«-című francia irodalmi lap és a »L'écran français« című filmnapló cikket jelentetett meg, melyben valamilyen francia filmkritikus csatlakozott ahhoz a gondolathoz, hogy Chaplinnak kell odaítélni a béke Nobel-díját. George Sadoul cikke végén, mely ezt a címet viselte: »A hatvanéves Charlie Chaplinnak meg kell kapnia a béke Nobel-díját«, egy régi francia verssorra emlékeztet a francia Akadémiához címezve, amely annak idején Molière-t nem volt hajlandó tagjai közé felvenni. A verssor így hangzik: »Az ő dicsőségéhez semmi sem hiányzik, de az önök dicsőségéhez hiányzik ő«.

A »L'écran français«-című filmnaplóban Pozner Vladimir, a francia filmmunkások nevében ugyancsak a mellett száll síkra, hogy a Nobel-díjat Chaplinnak kell odaítélni.

E közben Amerikában a Wall Street körje új hadjáratba kezdtek a kiváló filmszínész ellen.

A külföldi sajtó híradásai szerint a Kongresszuson nemrég Kain köztársasági szenátor megvádolta a híres filmszínészt és rendezőt azzal, hogy

túlságosan »aktivizálja magát a kommunisták érdekében« s követelte, Chaplin kiutasítását Amerikából. Ez az új Chaplin-elleni támadás azzal az üdvözléssel van kapcsolatban, melyet a nagy filmművész intézett a párisi világbéke értekezlet résztvevőivel.

Ime Charlie Chaplin az öregség küszöbén, 52 éves színészi múlt és 36 éves hollywoodi munkásság után, ma az előtt a veszély előtt áll, hogy el kell hagynia hazáját, Amerikát. Nem másra mutat ez a tény, mint a demokrácia wall-streeti felfogására. Nem kell csodálkozni azon, ha a nagy művész az erőszak és barbarizmus hatalmasainak leleplezője és ellenkérdő állítója nem kapja meg a »marshallizált« béke Nobel-díjat.

SÚLYOS HELYZETBEN VÁNNAK AZ OSZTRÁK TUDOMÁNYOS ÉS KULTÚRMUNKÁSOK

Ausztria súlyos gazdasági helyzete mely nyomot hagy az osztrák tudományos és kultúregyesületek működésén is, amely a lehető legszűkebb körre korlátozódik, sőt — a legtöbb esetben — teljesen meg is szűnik.

Az osztrák hatóságok egyetlen silinget sem irányoztak elő tudományos kutatásra, igen sok tudományos mű nem kerülhet sajtó alá, mert nincs pénz, hogy kiadhassák őket. A bécsi színházak férőhelyeinek 70 százaléka üres, mert a közönség nem képes megfizetni a magas helyárakat. Ennek következtében több mint 2.000 színész van munka nélkül és 1.500 zenész keres állást. Ha lehet, még nezebb helyzetben van a filmgyártás, amelyet nemcsak az amerikai filmbehozatal fojtogat, hanem az amerikai ellenőrzés alatt álló nyugatnémetországi filmek kötelező importja is a teljes megbénulással fenyeget.

Helyreigazítás:

A »Híd« augusztusi (8.) számában a következő hiba csúszott be:

Vladimir Názor »Bozót« című versét Ács Károly fordította, a fordító neve azonban kimaradt. A képmelléklet viszont nem Ács Károly műve, ahogy a fedőlapon fel volt tüntetve, hanem Ács Józsefé.

A szerk.